

dering. Om vi saa atter skal have Loven forandret, skal jeg ikke udtale mig om. Om man i det hele taget, hvis det var gaaet den anden Vej, hvis Ejendomspriserne var faldet i Stedet for at stige, havde villet gøre Ejendomsskyldloven saa effektiv som muligt, er et Spørgsmaal; jeg tvivler noget derom. Men i alt Fald hilser jeg med Glæde, at Vurderingen nu bliver 3-aarig. Da jeg imødeser et Fald i Priserne paa Landejendomme og paa Ejendomme i det hele taget, er det en Beroligelse for mig, at man allerede om 3 Aar faar en ny Vurdering. Det forekommer mig ogsaa, at denne Bestemmelse om 3-aarige Vurderinger er rigtig, for saa vidt man derved undgaar en hel Del Omvurderinger, som er ret kostbare og ikke bringer nogen Indtægt for Statskassen. Om det just bør være 3, 4 eller — som det er nævnt af adskillige Talere her og i Folketinget — 5 Aar, skal jeg lade være usagt; at det er rigtigt, at Tallet her er sat til 3 Aar, forekommer mig ganske klart.

Der blev af den ærede Ordfører for Venstre gjort adskillige Indvendinger imod Lovforslaget. Ogsaa jeg havde en Del Indvendinger, men jeg kan vel sige ligesom den ærede Ordfører for Venstre, at det er fromme Ønsker. Ligesom han vilde resignere overfor dem og tage Lovforslaget, som det er, saaledes kunde ogsaa jeg sige, at jeg vil gøre det, da jeg er klar paa, at mine Ønsker ikke kan gennemføres i dette høje Ting. Det forekommer mig, som jeg allerede tidligere har sagt, at det Fradrag, som man har indført i Ejendomsskyldloven og nu gør større endnu, ikke hører rigtig hjemme i en saadan Lov. Ejendoms-skatte maa hvile paa Ejendom, og en Ejendomsbesiddelse eller Ikke-Besiddelse af Ejendom betegner ikke nogen Skatteevne. En Mand kan bo i et lille Hus og være en rig Mand, og en anden kan bo i et stort Hus og være en fattig Mand, og naar den højtærede Finansminister, da vi forhandlede denne Sag forrige Gang, sagde, at saaledes kunde man godt sige, men i Virkeligheden var det nu saadan, at en Husmand i Almindelighed var fattig og en Herremand rig, saa skal jeg ganske vist indrømme, at saaledes er Forholdene i Almindelighed, men alligevel betegner det ikke nogen Skatteevne, om man bor billigt eller dyrt. Derfor er alle Fradrag paa en saadan Lov som denne egentlig irrationelle, men det kaldes vistnok demokratisk, og naar noget kaldes demokratisk, gaar det igennem den danske Rigsdag. Derfor har man ogsaa sat dette Fradrag yderligere op, denne Gang til det højst mærkelige Tal, der hedder 2,800 Kr.

Dér tror jeg dog, den ærede Ordfører for Venstre var noget mere fast i sin Overbevisning om, at dette Punkt dog maaske burde forandres, især da Ministeren havde udtalt sig mindre velvilligt om de 2,800 Kr.

Jeg skal ikke komme stærkt ind paa det, som jeg forrige Gang var ret langt inde paa, Bestemmelsen om en Vurdering af den nøgne Jord. Vi har haft en Prøvevurdering, og den er fra saa godt som alle Sider, ogsaa fra den højtærede Finansministers Side, erkendt at være mislykket. Saa vil man maaske sige: Ja, naar en Prøvevurdering en Gang er mislykkedes, saa begynder man ikke paa den igen; saa gaar man en anden Vej for at faa Jordens nøgne Værdi. Men saaledes siger man ikke, nej, her siger man: Da det mislykkedes forrige Gang, underkaster vi hele Landet en Prøvevurdering; da det mislykkedes med ganske smaa Vurderinger, saa udvider vi Omraadet. Det forekommer mig dog at være et fejlagtigt Ræsonnement. Jeg tror ikke, at denne Prøvevurdering vil føre til noget som helst Resultat, fordi det vil være ganske umuligt for disse Vurderingsmænd i Løbet af et halvt Aar at finde en Vurdering, der blot er nogenlunde fornuftig og forstandig. Selv om det her i Lovforslaget siges, at de skal have den Hjælp, som fordres, o. s. v., tror jeg, det vil være dem ganske umuligt at gøre det. Man faar ikke noget at vide om, efter hvilke Regler en saadan Prøvevurdering for hele Landet skal finde Sted. Vi faar slaa os til Taals med, at de nærmere Regler for Vurderingen fastsættes af Finansministeren. Det bliver et vanskeligt og besværligt Arbejde for den højtærede Finansminister, men jeg tvivler ikke om, at det vil lykkes ham at finde Regler for, hvorledes Ejendommene kan finde god Anvendelse ogsaa i økonomisk Henseende. Men til Trods for alt dette, til Trods for, at man kan give saa udmærkede Regler, man vil, er det min Overbevisning, at denne Vurdering vil vise sig, ligesom Prøvevurderingen, at være til liden Nytte og ikke at give noget Resultat, der kan bruges. Naa, det skal jo heller ikke bruges. Man siger udtrykkeligt fra alle Sider, at det ikke er Meningen at bruge denne Vurdering. Man hævder kun, at man vil have denne Vurdering, men at man paa ingen Maade vil bruge den og ikke føler sig bundet til den o. s. v. Men man vil alligevel have den, og hvorfor? Af forskellige Grunde. Ikke fordi man er Georgeist, men fordi man tror ad den Vej at kunne komme til det Resultat, at det vil være umuligt at indføre en saadan geor-